Lietas Nr. C37082416
Lietas arhīva Nr. C-0138-17/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā, 2017.gada 11.decembrī

Tukuma rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Mudele
ar sekretāri G.Reidi, piedaloties prasītājas pilnvarotai personai zvērinātai advokātei I.Miezei un atbildētāja pilnvarotai personai/pers.C/,
2017.gada 28.novembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. A/ un /pers.A/pretprasībā pret /Nosaukums A/ par darba algas un ar darba attiecībām saistīto maksājumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.jūnijā Tukuma rajona tiesā saņemts /Nosaukums A/ (turpmāk prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. A/ (turpmāk atbildētājs).

Prasības pieteikumā norādīts, ka pamatojoties uz 10.05.2013. darba līgumu atbildētājs atradās darba tiesiskajās attiecībās ar prasītāju /Nosaukums A/un strādāja par kravas automobiļa vadītāju. Darba līguma 4.9. punktā noteikta darbinieka atbildība par darba devēja naudas un materiālo vērtību atlikumu, pienākums sniegt atskaites par to vērtību, Darba līguma 12.punktā noteikts, ka darbinieks uzņemas pilnu atbildību par mantu, kas viņam uzticēta darba pienākumu pildīšanai. Darba attiecību laikā 2015.gada 8.oktobrī prasītāja ieskaitīja atbildētāja bankas kontā 1100,00 *euro* („avanss servisa izdevumiem"), lai atbildētājs, atrodoties darba braucienā ārpus Latvijas, varētu veikt prasītājai piederošā kravas automobiļa remontu. Par automobiļa remontu servisā nebija jāmaksā, jo remonts tika veikts ražotāja garantijas ietvaros. Līdz ar to avansēta naudas summa netika izlietota. Atgriezies Latvijā atbildētājs norēķinu par avansēto naudas summu neveica, naudu prasītājai neatgrieza, bet paziņoja par darba attiecību izbeigšanu. Darba attiecības tika izbeigtas ar 2015.gada 30.oktobri pusēm savstarpēji vienojoties. Atbildētājs nenoliedza savu pienākumu atgriezt prasītājai automobiļa remontam neizlietotos 1100,00 *euro*, bet paskaidroja, ka naudu viņš iztērējis savām vajadzībā, atdos vēlāk. Savus solījumu atbildētājs neizpildīja. 2015.gada 11.novembrī un 2015.gada 30.decembrī nosūtīts brīdinājums par avansētās summas atgriešanu, bet tas nedeva rezultātu. Laika periodā kopš 2015.gada 3.novembra atbildētājs ir atgriezis 120,00 *euro*, no visas parāda summas atgriešanas atbildētājs izvairās.

Pamatojoties uz Civillikuma 1652., 1653., 1770., 1775. un 1779.pantu, Civilprocesa likuma 250.^{18},250.^{20}pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu /Nosaukums A/ 980,00 *euro*, tiesāšanās izdevumus 151,70 *euro*, izdevumus par zvērināta advokāta palīdzību prasības pieteikuma sagatavošanā 96,80 *euro*.

Prasības pieteikumā prasītāja norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2016.gada 20.jūnijā tiesa atbildētājam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmās daļas noteikumiem, nosūtīja uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu prasības pieteikumu kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2016.gada 20.jūlijam.

2016.gada 19.jūlijā Tukuma rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums. Paskaidrojumā atbildētājs norādījis, ka prasību neatzīst, jo prasītāja nav izmaksājusi viņam pienākošo darba algu un atvaļinājuma kompensāciju. Darba attiecības uzņēmumā /Nosaukums A/ sācis 10.05.2013., par kravas automobiļa vadītāju, par ko arī tika noslēgts darba līgums. Darbs bija saistīts ar darba braucieniem pa Eiropas Savienības teritoriju. Saskaņā ar darba līguma 2.4.punktu darbinieks tiek pieņemts darbā nosakot viņam darba mēnešalgu 200,00 Ls. Latvijas Republikas Darba likuma 61.pants nosaka, ka minimālā darba alga nedrīkst būt mazāka par valsts noteikto minimumu. 2013. gadā uzsākot darba attiecības, minimālā darba alga valstī bija 200,00 Ls, bet 2014.gadā – 320,00 *euro*, bet 2015.gadā – 360,00 *euro*. Darba līguma grozījumi, kurā minēts, ka darba alga mainīta saskaņā ar likumdošanu, nav. Bez tam Latvijā, jau sākot no 2014.gada 1.janvāra valsts valūta ir EUR, kas arī diemžēl līgumā nav izmainīts. Tā kā darbs saistīts ar darba braucieniem pa Eiropas Savienības teritoriju, darba devēja pienākums bija maksāt darba braucienu izdevumus saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 969 1.Pielikumu. Darba alga uzņēmumā /Nosaukums A/ tika maksāta pēc norunas katru nedēļu 200,00 *euro*, bet atgriežoties no darba brauciena, kurš ilgst sešas nedēļas, tiek izmaksāta atlikušā nauda. No 2013.gada - 29.06.2013. - 17.04.2014. - 0,14 *euro* par vienu nobraukto km, no 12.05.2014. -04.10.2014. -0,15 *euro* par vienu nobraukto km, no 25.10.2014. -06.12.2014. -0,16 *euro* par vienu nobraukto km, no 27.12.2014. -28.02.2015.- 53,00 *euro* par vienu darba brauciena dienu, no 21.03.2015. - darba attiecību izbeigšanai – 56,00 *euro* par vienu darba brauciena dienu. Pielikumos esošie aprēķini atsūtīti elektroniskajā pastā no valdes locekles /pers. B/, adrese - /elektroniskā pasta adrese/ Pēdējā aprēķinā, ko elektroniski atsūtīja /pers. B/, redzams, ka darba brauciens no 12.09.2015.- 23.10.2015. ilgst 42 dienas. Pamatojoties uz vienošanos 56,00 *euro* dienā, summa, kas jāsaņem par šo darba braucienu ir 2352,00 *euro*-42 dienas x 56,00 *euro*. Saņemtā nauda, kas ieskaitīta bankas kontā ir 2479,79 *euro.* Pierakstos, ko veikusi /pers. B/ minēta atvaļinājuma nauda, tomēr, tā noteikti nevar būt atvaļinājuma nauda, jo saskaņā ar DL 149.pantu ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Atvaļinājums nevarēja būt piešķirts, jo viņš atradies darba braucienā un par dienām, kuras ir mājās, maksāts netiek. Arī iesniegums, kurā lūgtu piešķirt atvaļinājumu, nav. Tādējādi secināms, ka prasītāja negodprātīgi izvairījās no nodokļu nomaksas. Nav mazsvarīgs fakts, ka, lai arī bija darba braucienā no 05.03.2014. - 17.04.2014.; 13.09.2014.-04.10.2014., un no 25.10.2014.-06.12.2014., nodokļi par viņu 2014.gada aprīlī, septembrī un oktobrī samaksāti netika un alga netika aprēķināta. 2014. un 2015.gadā kontā tika katru nedēļu skaitīts "dienas naudas avansa maksājums", kā arī katru mēnesi maksāta darba alga, kas redzams konta izdrukās, tomēr, tā kā viņa darba brauciens ilga no 12.09.-23.10.2015., kā arī algu aprēķins un izdruka no elektroniskās deklarēšanas sistēmas pierāda to, ka darba alga par oktobri ir 470,00 *euro,* kuru viņš nav saņēmis, pēdējais maksājums no prasītājas ir 23.10.2015., ar norādi - darba alga par septembri. Aprēķinā minēts "ATVILKUMS" 1000,00 *euro* - rampas bojājums 1200,00 *euro* 2.atvilkums (iepr. apr. atvilkts 200,00 *euro*), kopā 1000,00 *euro*. Saskaņā ar DL 79.pantu darba devējam ir tiesības ieturēt no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas to zaudējumu atlīdzību, kas viņam radušies darbinieka prettiesiskas, vainojamas rīcības dēļ. Šāda ieturējuma izdarīšanai nepieciešama

darbinieka rakstveida piekrišana. Šāda rakstveida piekrišana no viņa nav dota. Tāpat nelikumīgi arī iepriekšējā aprēķinā par to pašu rampas bojājumu tika ieturēti 200,00 *euro*. Diemžēl šādu un līdzīgu darba devēja patvaļas rezultātā darba turpināšanu uzņēmumā /Nosaukums A/ uzskatīja par neiespējamu. Tā kā jau stājoties darba attiecībās prasītāja viņam palūdza reizē ar iesniegumu par lūgumu "pieņemt mani darbā", uzrakstīt arī "lūdzu atbrīvot mani no darba", bez datuma, tad 30.10.2015. arī no darba viņu atbrīvoja, pēc viņa mutvārdu lūguma. Neapstrīd, ka avanss 1100,00 *euro* tika ieskaitīts viņa bankas kontā, ar norādi - avanss servisa izdevumiem, kā arī tiešām, par servisa izdevumiem ārzemēs maksāt nevajadzēja. Tā kā darba attiecībās /Nosaukums A/ bija no 10.05.2013. - 30.10.2015., un iesniegumus par ikgadējā atvaļinājuma piešķiršanu rakstījis nekad nav, kā arī atvaļinājumu nav ne reizi izmantojis, uzskata, ka par nostrādāto laiku pienākas atvaļinājuma kompensācija par 56,35 dienām, kuru nav saņēmis. Pievieno aprēķinu, pēc kura vadoties, redzams, kādas parādsaistības katram kārtojamas: Darba alga 42 dienas x 56,00 *euro* = 2352,00 *euro*; papildus izdevumi ceļā = 32,95 *euro;* atlikums no iepriekšējā perioda = 31,68 *euro;* atvaļinājuma kompensācija par 56,35 dienām -1209,83 *euro;* darba alga par oktobri, 2015.gadu 430,00 *euro;* lieki ieskaitītā nauda /Nosaukums A/kontā 140,00 *euro;* nelikumīgs ieturējums 200,00 *euro* par rampas bojājumu, kopā 4396,46 *euro*. Saņemtā darba alga = 2479,79 *euro* (t.sk. avanss servisa izdevumiem 1100,00 *euro*), kopā 2479,79 *euro.* Starpība = 1916,67 *euro*. Šo summu prasītāja ir viņam parādā. Iepriekš, diemžēl, nebija veicis aprēķinus par viņam pienākošos darba algu un atvaļinājuma kompensāciju, un tādēļ kļūdas dēļ ieskaitīja prasītājas kontā 140,00 *euro*. Uzskata, ka ir lieki samaksājis prasītājai šo naudu. Lūdz arī šo naudas summu atgriezt viņa norēķinu kontā. Pamatojoties uz iepriekš minēto, uzskata, ka, lai arī 09.10.2015. viņa personīgajā kontā tika ieskaitīts avanss servisa izdevumiem, 1100,00 *euro*, kas netika norādītajam mērķim izlietots, viņam nav nekādu parādsaistību pret prasītāju, kā arī, pēc klāt pievienotajiem dokumentiem redzams, ka uzņēmums nav nokārtojis savas saistības pret viņu, un cer, ka lieta tiks izbeigta, pretējā gadījumā būs spiests vērsties Valsts Ieņēmumu dienestā un Valsta darba inspekcijā.

2016.gada 17.oktobrī tiesa pieņēmusi lēmumu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Atbildētājs 2017.gada 19.janvārī iesniedzis tiesā pretprasību, kurā pamatojoties uz Darba likuma 31.panta otro daļu, 75.pantu, 79.pantu, 128.pantu lūdz tiesu piedzīt no /Nosaukums A/ atbildētāja /pers. A/ labā neizmaksātās summas, kas viņam pienākas izbeidzot darba attiecības – kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 1209,83 *euro*, neizmaksāto darba algu 430 *euro*, nelikumīgo ieturējumu par rampas bojājumu 200 *euro*, kā arī daļu no prasītajam samaksātās naudas par servisa izdevumiem 76,84 *euro,* kopējā summa 1916,67 *euro*. Pretprasība motivēta ar to, ka 2013.gada l0.maijā atbildētājs noslēdza darba līgumu ar /Nosaukums A/darba pienākumi - kravas automobiļa vadītājs. Saskaņā ar darba līguma 2.4.punktu atbildētājam tika noteikta mēnešalga 200,00 Ls. Nekādi rakstveida papildinājumi par darba algas izmaiņām darba līgumam, periodā, kad atbildētājs bija nodarbināts pie prasītāja, netika sastādīti un pievienoti. Taču, lai arī līdz galam atbildētājs neizprata, nosacījumus darba algas aprēķiniem un izmaksas kārtībai, kas tika noteikti jau esot darba attiecībās, viņš tiem piekrita. Darba samaksu līdz 21.03.15 veidoja aprēķins par nobrauktajiem kilometriem, pēc tam līdz pat darba attiecību izbeigšanai 56 *euro* par vienu darba brauciena dienu tika maksāta pēc norunas katru nedēļu 200 *euro*, bet atgriežoties no darba brauciena, kurš ilgst sešas nedēļas, tiek izmaksāta atlikusī nauda. Algas aprēķinus veica prasītāja valdes locekle /pers. B/ un tos atbildētājam nosūtīja elektroniski. Pēdējā aprēķinā EF-16 RTS HO2600, ko elektroniski nosūtījusi /pers. B/, redzams, ka darba brauciens no 12.09.2015.- 23.10.2015 ilgst 42 dienas. Pamatojoties uz vienošanos, ka par darba brauciena dienu tiek maksāti 56 *euro* dienā, summa, kas jāsaņem par šo darba braucienu ir 2352 *euro*, t.i. 42 dienas x 56 *euro*. Saņemtā nauda, kas ieskaitīta atbildētāja bankas kontā ir 2479,79 *euro,* tai skaitā avanss braucienam paredzētiem servisa izdevumi. Aprēķinā, kā viena no samaksas pozīcijām ir minēta atvaļinājuma nauda, kas neatbilst patiesībai, jo visu darba attiecību periodu atbildētājs ne reizi netika izmantojis atvaļinājumu un atvaļinājuma kompensēšanu naudā pastāvot darba attiecībām Darba likuma normas nepieļauj. Izbeidzot darba attiecības 2015.gada 30.oktobrī atbildētājs netika saņēmis gala aprēķinu, kā arī netika saņēmis aprēķināto darba algu par oktobra mēnesi, lai gan no datiem, kas pieejami elektroniskās deklarēšanas sistēmā ir redzams, ka darba alga par oktobri ir aprēķināta 470,00 *euro.* Aprēķinā minēts atvilkums par rampas bojāšanu 1000,00 *euro* apmērā, jau iepriekš par šo pašu bojājumu ieturot 200,00 *euro*. Atbildētājs nekad nav devis /Nosaukums A/ rakstveida piekrišanu, šāda ieturējuma izdarīšanai no savas darba samaksas, līdz ar to uzskatāms, kā šāds aprēķins un zaudējuma ieturēšana no atbildētājam pienākošās darba samaksas ir prettiesiska. Bez tam atbildētājam nekad nav ticis prasīts paskaidrojums par rampas bojāšanu, lai konstatētu faktu, ka rampa tikusi bojāta atbildētāja tīšas, prettiesiskas, vainojamas rīcības rezultātā. Atbildētājam nav bijusi arī iespēja pārliecināties vai šāda bojājuma nodarīšanu nesedz konkrētās automašīnas apdrošināšanas polise. Darba attiecībās ar /Nosaukums A/ atbildētājs sastāvēja no 10.05.2013. -30.10.2015, šai periodā atvaļinājums netika izmantots, līdz ar to izbeidzot darba attiecības atbildētājam pienākas atvaļinājuma kompensācija par 56,35 dienām. Tikai gatavojot paskaidrojumu par /Nosaukums A/iesniegto prasību, atbildētājs veica savas algas un atvaļinājuma naudas pārrēķinu, un konstatējot /Nosaukums A/ nenokārtotās saistības pret viņu uzskata, ka viņa labprātīgi /Nosaukums A/ samaksātā nauda 140,00 *euro* ir atgriežama atbildētājam. Atbildētājs uzskata, ka no /Nosaukums A/ viņa labā ir piedzenami 1916,67 *euro*, kas veidojas sekojoši: darba alga par pēdējo braucienu – 42 dienas X 56,00 *euro* ir 2352 *euro*; papildus izdevumi ceļā 32,95 *euro*; atlikums no iepriekšējā perioda 31,68 *euro*; kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu 56,35 dienas 1209,83 *euro*, darba alga par oktobri 2015.gadu 430 *euro*, atbildētāja labprātīgi atgriezta nauda par pēdējo servisa ieskaitījumu 140,00 *euro*, nelikumīgs ieturējums par rampas bojājumu 200 *euro*. Atbildētāja kontā ieskaitītā nauda pēc aprēķina 2479,79 *euro* (t.sk. avanss servisa izdevumiem 1100 *euro*). Starpība, starp aprēķināto un saņemto naudu ir 1916,67 *euro* un šo summu atbildētājs vēlas piedzīt no prasītāja.

Prasītāja /Nosaukums A/ iesniegusi tiesā paskaidrojumu par pretprasību, kurā norāda, ka pretprasību neatzīst. Par pretprasībā norādītajiem apstākļiem Sabiedrība var paskaidrot, ka /pers. A/, strādājot Sabiedrībā par kravas automobiļa vadītāju, ir regulāri saņēmis algu, kas, saskaņā ar noslēgto darba līgumu /numurs/no 10.05.2013. noteikta valsts noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā un darba braucienu kompensāciju par papildu izdevumiem (pievienotas bankas pārskaitījumu izdrukas). Darba algas apmērs vairākas reizes tika palielināts. No darba algas līdz 2015.gada oktobrim nekad nekādi ieturējumi nav bijuši. Neatbilst patiesībai /pers. A/ norādītie apstākļi attiecībā uz atvaļinājumu. /pers. A/ bijis atvaļinājumā 2014.augustā, saņemot atvaļinājuma naudu par 24 dienām 383,88 *euro* (viena darba diena-15,24, kopā 383,88), 2015.gada augustā, saņemot atvaļinājuma naudu par 25 dienām 520,43 *euro* (dienas vidējā alga 20,817, kopā 520,43). Izbeidzot darba attiecības 23.10.2015., aprēķināta kompensācija par 10 atvaļinājuma dienām 208,17 *euro.* Sabiedrība ir samaksājumi /pers. A/ par visiem papildu izdevumiem ceļā, kuri pierādīti dokumentāri, izmaksāta kompensācija. Līdz darba attiecību beigām /pers. A/ nekādas materiālas pretenzijas pret Sabiedrību netika izvirzījis. 23.10.2015. /pers. A/ atgriezās no darba brauciena un, nenododot atskaites par viņam uzticēto materiālo vērtību un dokumentu nodošanu, kas paredzēta gan darba līgumā, gan darba instrukcijās, telefoniski paziņoja, ka vairs Sabiedrībā nestrādās. Tādā veidā viņš pēc savas iniciatīvas pārtrauca darba attiecības, nodarot kaitējumu Sabiedrības saimnieciskajai darbībai, jo nācās meklēt citu darbinieku, kā arī piesavinājās Sabiedrības naudu 1100,00 *euro* apmērā, kas tika ieskaitīta viņa kontā un bija paredzēta automašīnas servisa izdevumiem. /pers. A/ prettiesiski naudu neatgrieza, telefoniski paziņojot, ka nauda ir iztērēta, viņam ko atgriezt nav un viņš maksās kad un cik varēs. /pers. A/ līdz 2016.gada jūnijam pārskaitīja Sabiedrībai [illegible] .one /pers. A/ pretprasībā izvirzītās prasības uzskata par nepamatotām. Tās radušās tikai pēc Sabiedrības prasības iesniegšanas tiesā pret viņu pašu, mēģinot izvairīties no savu maksājuma saistību izpildes. Papildus paskaidro, ka saskaņā ar noslēgto darba līgumu /pers. A/ strādāja tikai ārpus Latvijas, veicot kravu pārvadājumus Vācijas firmas RTS uzdevumā. Darba režīms: 6 nedēļas darbs, 3 nedēļas mājās, kuru laikā netika nodarbināts, t.i. faktiski bija atvaļinājumā. Sakarā ar darba specifiku darba algu autovadītājiem izmaksāja par visu laiku, arī par periodiem, kuros tie ir mājās Latvijā un nekādu citu darbu uzņēmumā neveic. Darba algas izmaksas redzamas bankas izdrukās. Atvaļinājuma nauda /pers. A/ aprēķināta un izmaksāta: 26.09.2014. par 24 dienām un 18.09.2015.par 25 dienām (sk.

bankas izdrukas).Pēdējais darba brauciens bija no 12.09.2015 līdz 23.10.2015. Par septembri /pers. A/ darba alga izmaksāta 23.10.2015. (skat. bankas izdrukas). Par 2015.gada oktobri /pers. A/ tika aprēķināta darba alga par 16 darba dienām oktobrī 261,82 *euro* apmērā. Tā kā darba attiecības ar /pers. A/ tika pārtrauktas, viņam tika a p r ē ķkoinpensācija apar neizmantoto atvaļinājumu 7,35 dienas 153.00 *euro* apmērā. Summa izmaksai 303,12 *euro*. Tā netika izmaksāta, jo /pers. A/ pēc darba brauciena darbavietā neieradās un par pēdējo darba braucienu Darba līgumā un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā neatskaitījās. Prasītājs piekrīt ieskaita veidā par 303,12 *euro* samazināt /pers. A/ parāda apmēru. Par rampas bojājumu, ko /pers. A/ izraisīja Vācijā, paskaidro, ka rampu uzņēmuma /Nosaukums B/teritorijā /pers. A/ sabojāja savas vainas dēļ. Pēc viņa telefoniska lūguma, bija spiesti samaksāt minētajam vācu uzņēmumam, lai viņi izlaistu /pers.A/ no savas teritorijas. Autovadītājs saskaņā ar noslēgto Līgumu pats ir pilnā mērā atbildīgs par saviem pārkāpumiem. Rampu viņš sabojāja, neatrodoties ceļu satiksmē, tāpēc automašīnas apdrošināšanas polise to nesedz. /pers. A/ atzina savu vainu un atbildību, piekrita, ka nauda, ko uzņēmums samaksāja par bojāto rampu, viņam jāatgriež, no saviem līdzekļiem.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotā persona advokāte I.Mieze prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem motīviem, pretprasību neatzina un paskaidroja, ka atbildētājs strādāja pie prasītājas par kravas automašīnas vadītāju un sešas nedēļas atradās reisā Vācijā un trīs nedēļas mājās. Atbildētājs telefoniski paziņoja prasītājam, ka pārtrauc darba attiecības un ar 30.10.2015.tika izbeigtas darba attiecības savstarpēji vienojoties. Prasītāja ieskaitīja atbildētāja kontā avansu 1100,00 *euro* servisa izdevumiem, kurus nebija nepieciešams izlietot un atbildētājam tie ir jāatmaksā prasītājai, ko atbildētājs arī sāka darīt un daļēji atmaksāja 140,00 *euro*, nav atdoti 980,00 *euro*, kurus līdz piedzīt no atbildētāja. Atbildētājam ir samaksāta atvaļinājuma nauda un viņš ir bijis atvaļinājumā. Rīkojumu par atvaļinājuma piešķiršanu atbildētājam nav, jo viņš nav rakstījis iesniegumu, lai viņam piešķir atvaļinājumu, nav prasījis piešķirt atvaļinājumu, formāli nav ievērota atvaļinājuma piešķiršanas kārtība, bet atvaļinājumā atbildētājs ir bijis. Darba alga par pēdējo braucienu netika samaksāt pilnā apmērā, jo atbildētājs nebija nodevis atskaites par pēdējo braucienu no 12.09.līdz 23.10.2015. Prasītāja piekrīt, ka atbildētājam nav samaksājusi darba algu par oktobri par 16 darba dienām 261,82 *euro*, kā arī pēc darba attiecību izbeigšanas atbildētajam pienākas atvaļinājuma kompensācija par 7,35 darba dienām 153,00 *euro* apmērā, šīs summas prasītāja atzīst un piekrīt samaksāt. Neatzīst, ka prasītājai būtu jāatmaksā ieturētie 200,00 *euro* par rampas bojājumu, jo prasītāja samaksāja Vācijas firmai par rampas bojājumu zaudējumus 1500,00 *euro* apmērā, lai atbildētājs varētu izbraukt no uzņēmuma teritorijas, un pamatoti no atbildētāja ir ieturēti 200,00 *euro*. Atbildētājs parakstot darba līgumu ir piekritis, ka no viņa darba algas tiek ieturēti zaudējumi, kurus viņš ir nodarījis savas rīcības rezultātā, viņš ir piekritis ka ieturējumi tiek izdarīti bez viņa rakstiskas piekrišanas.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā persona /pers.C/prasību neatzina, uzturēja pretprasību uz tajā norādītajiem motīviem un paskaidroja, ka darba attiecības ar atbildētāju tika pārtrauktas mutvārdos, jo stājoties darbā atbildētājam jau bija jāparaksta iesniegums par atbrīvošanu no darba. Pēc darba attiecību pārtraukšanas atbildētājs no prasītājas nav saņēmis aprēķinu par izmaksājamām summām. Atbildētājam pienākas atvaļinājuma kompensācija, jo viņš visā darba periodā atvaļinājumā nav bijis, pārskaitītā atvaļinājuma nauda ir jāuzskata par darba algu. Laikā, kad ir ieskaitīta atvaļinājuma nauda, atbildētājs nevarēja būt atvaļinājumā, jo 6 nedēļas atradās darba braucienā un trīs nedēļas mājās, kas nav uzskatāms par atvaļinājumu. Atbildētājam darba alga tika izmaksāta minimālās darba algas apmērā, lai gan darba līgumā grozījumi nav izdarīti un tas nekur nav noteikts, kā arī tika aprēķināta dienas nauda 56,00 *euro* dienā par katru braucienu. Atbildētājs dienas naudu pēdējo braucienu nav saņēmis un nav saņēmis algu par oktobri. Atbildētājs neapstrīd, ka ir saņēmis avansa maksājumu 1100,00 *euro* apmērā, taču šo summu ieskaita kā maksājumu par nesamaksāto darba algu, veicot savstarpēju ieskaitu no prasītājas atbildētājam vēl pienākas 1916,57 *euro*. Prasītāja nepamatoti ir ieturējusi no atbildētāja algas zaudējumus par rampas bojājumu 200,00 *euro*, jo atbildētājs nav devis piekrišanu ieturēt no viņa algas minētos zaudējumus.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietas materiālus un uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā, pretprasība apmierināma daļēji.

Lietā nodibināts, ka 2013.gada 10.maijā starp pusēm noslēgts Darba līgums /numurs/, nosakot, ka darbinieks uzsāk darba izpildi 2013.gada 10.maijā.

Saskaņā ar Darba likuma 39.pantu, darba līgums uzskatāms par noslēgtu ar brīdi, kad darbinieks un darba devējs ir vienojušies par veicamo darbu un darba samaksu, kā arī darbinieka turpmāku pakļaušanos noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem.

Līdz ar to uzskatāms, ka darba tiesiskās attiecības uzsāktas ar 2013.gada 10.maijā.

Lietā nav strīda, ka darba tiesiskās attiecības izbeigtas 2015.gada 30.oktobrī pusēm vienojoties.

Darba likuma 78.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka ieturējumus, kas izriet no darba devēja atprasījuma tiesībām, var izdarīt no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas, lai atprasītu avansu, kas izmaksāts uz darba samaksas rēķina, kā arī neizlietoto un laikā neatmaksāto avansu, kas izmaksāts darbiniekam sakarā ar komandējumu vai darba braucienu vai arī citu paredzamo izdevumu segšanai.

Lietā iesniegts prasītāja konta izraksts, kurā redzams, ka prasītāja 2015.gada 8.oktobrī ieskaitījusi atbildētāja kontā avansu servisa izdevumiem 1100 *euro* apmērā.

Lietā apstiprinās, ka prasītāja 2015.gada 11.novembrī pēc darba attiecību izbeigšanas, izsūtīja atbildētājam atgādinājumu par avansa servisa apmaksai 1100,00 *euro* atmaksu.

Lietā iesniegtais prasītāja konta izraksts pierāda, ka atbildētājs atmaksājis avansu 140,00 *euro* apmērā, samaksājot 03.11.2015.-10,00 *euro*, 17.12.2015.- 50,00 *euro*, 20.01.2016. - 30,00 *euro*, 16.02.2016. - 10,00 *euro,* 23.03.2016. -10,00 *euro* un 22.04.2016. -10,00 *euro*, 10.06.2016.-20,00 *euro.*

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja neatmaksātais avanss ir 980,00 *euro.*

Atbildētājs nav apstrīdējis darba devēja atprasījuma tiesības atbilstoši Darba likuma 78.panta trešajai daļai, ir atzinis, ka avansa maksājumu 1100,0 *euro* apmērā ir saņēmis, jo pretēji pierādījumi tiesā netika iesniegti.

Atbildētājs ir atmaksājis prasītāji avansu 140 *euro* apmērā . Lietā netika iesniegti pierādījumus par avansa atmaksu 980,00 *euro* prasītājai, līdz ar to atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai avansu par automašīnas remontu servisā 980,00 *euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka apmierināma pretprasība par darba algas piedziņu par darba braucienu no 12.09.-23.10.2015.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs laika periodā no 12.09.2015. līdz 23.10.2015. atradās darba braucienā Vācijā , kur veica kravas automobiļa vadītāja darba pienākumus.

Darba likuma 59.pants nosaka, ka darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Darba līguma 2.4.punktā darbiniekam noteikta darba mēnešalga Ls 200,00.

Atbildētājs lūdz piedzīt neizmaksāto darba algu par pēdējo braucienu par 42 dienām 2352,00 *euro*, kas aprēķināti par 42 dienām x 56,00 *euro* par dienu, ievērojot, ka darba devējs aprēķinā EF-16 RTS HO2600 ir veicis šādu aprēķinu.

Ar atbildētāja konta izrakstu pierādīts, ka prasītāja atbildētājam ir izmaksājusi darba alga par septembra mēnesi 333,82 *euro* apmērā.

Tiesa nosakot neizmaksātās darba algas apmēru ņem vērā atbildētāja darba braucienu no12.09. līdz 23.10.2015. un prasītāja aprēķināto darba algu, ievērojot nostrādātās stundas, un noteikto darba samaksu par stundu – 2,166 *euro* stundā.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra Noteikumiem Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu", atbildētājam aprēķināma darba alga sekojoši 2,166 *euro* x 8 stundas = 17,33 x 42 dienas = 727,86 *euro*.

Ar atbildētāja konta izrakstu pierādīts, ka prasītāja atbildētājam samaksājusi dienas naudu sekojoši: 10.09.2015. samaksāta dienas nauda 100,00 *euro*; 25.09.2015. samaksāta dienas nauda 100,00 *euro*; un 02.10.2015.samaksāta dienas nauda 200,00 *euro,* kopā 400,00 *euro.*

Tā kā atbildētāja nosūtīšana darbā uz Vāciju pēc savas būtības ir komandējums uz ārvalsti, uz viņu attiecas 2010.gada 28.oktobra Ministru kabineta noteikumi Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi"(turpmāk Noteikumi). Noteikumu 2.punkta izpratnē komandējums ir ar komersanta, organizācijas, iestādes vai citas institūcijas vadītāja rakstisku rīkojumu apstiprināts darbinieka brauciens uz noteiktu laiku uz ārvalstīm, lai pildītu darba uzdevumus.

Atbilstoši Noteikumu normām atbildētāja darba brauciens uz Vāciju darba pienākumu pildīšanai atbilst 2.punktā noteiktajai komandējuma izpratnei, līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētājs ir atradies Vācijā darba komandējumā un atbildētāja pienākums ir atlīdzināt prasītājam dienas naudu.

Pienākumu atlīdzināt darbiniekam par komandējuma laiku dienas naudu ir paredzēts Noteikumu 8.1.punktā. Atbilstoši Noteikumu 1.pielikumam dienas naudas (kompensācijas par papildu izdevumiem) norma Vācijā ir 46,00 *euro*

Atbilstoši Darba likuma 76.panta 1.daļas 1.punktam, darba devējam ir pienākums atlīdzināt darbiniekam izdevumus, ka saistīti ar darbinieka komandējumu.

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2014.gada 30.septembra spriedumā lieta Nr.SKC-2425/2014 ir atzinis, ka pretēji MK noteikumu Nr.969 8.1.punkta un Norīkošanas direktīvas 3.panta 7.punkta interpretācija būtu pretrunā ar Norīkošanas direktīvas mērķi un jēgu nodrošināt godīgas konkurences apstākļus un darba ņēmēja tiesību ievērošanu. Dienas nauda ir svarīgs darbinieka tiesību aizsardzības elements, bez kura esamības darbinieks tiktu nostādīts nelabvēlīgā situācijā - viņš tiktu nosūtīts darbā uz ārvalstīm, kur uzturēšanās uzdevumi var būt krietni augstāki nekā Latvijā. Arī Darba likuma 6.panta izriet, ka darba devējs nedrīkst piemērot normas, kas pasliktina darbinieka stāvokli, piemēram normas, kas samazina darbinieka atlīdzību. Uz to, ka, nosūtot darbinieku darbā uz citu valsti, atbilstoši Latvijas tiesību aktiem, darba devējam ir jāizmaksā tās valsts, uz kuru darbinieks nosūtīts, minimālā alga, ar komandējumu saistītie iebildumi un papildus dienas nauda attiecīgajā valstī noteiktajā apmērā, tika norādīts Eiropas komisijas 2011.gada publicētajā pētījumā par dalībvalsti darbinieku norīkošanas noregulējumu.

Prasītājai atbildētājam bija jāsamaksā komandējuma nauda 1898,00 *euro* apmērā, prasītāja ir samaksājusi atbildētājam komandējuma naudu 400,00, *euro* apmērā, līdz ar to nav samaksāta komandējuma nauda 1498,00 *euro* apmērā.

Komandējuma nauda aprēķināma sekojoši: par divām dienām no un uz Vāciju dienas nauda 29,00 *euro* (Noteikumi Nr.969 Lietuva, Polija) x 2 = 58,00 *euro*; par 40 dienām Vācijā dienas nauda ir 46,00 *euro* (Noteikumi Nr.969 Vācija) x 40 =1840,00 *euro*, kopā 1898,00 *euro*.

Aprēķināta darba alga 727,86 *euro* un dienas nauda 1898,00 *euro*, kas kopā sastāda 2625,86 *euro*.

Noteikumu Nr.969 42.punkts nosaka, ka darbiniekam, kas atrodas darba braucienā, tiek segti papildu izdevumi, kas darba specifikas dēļ rodas darba brauciena laikā, par katru darba brauciena dienu šajos noteikumos noteiktajā dienas naudas apmērā, bet mēnesī kopā nepārsniedzot 70% no attiecīgā mēnesī aprēķinātās darba algas un aprēķināto papildu izdevumu summas. Ja darbiniekam mēnesī aprēķināto papildu izdevumu apmērs pārsniedz 70% no attiecīgā mēnesī aprēķinātās darba algas un aprēķināto papildu izdevumu summas, uzskata, ka aprēķinātajai papildu izdevumu pārsnieguma summai nav kompensācijas raksturs.

No aprēķinātās summas 2625,86 *euro* (darba alga 727,86 *euro* un dienas nauda 1898,00 *euro)* aprēķināmi nodokļi saskaņā ar MK Noteikumu 969 42.punktu – 70% no 2625,86=1838,10. No aprēķinātās dienas naudas 1898,00 *euro* -1838,10 = 59,90 *euro*, kuri jāapliek ar sociālo nodokli un iedzīvotāju ienākumu nodokli. No algas 727,86 *euro* +59,90 *euro* aprēķināms sociālais nodoklis 10,5% un 23% iedzīvotāju ienākuma nodoklis (727,86 alga +59,90 – 76,43 sociālais nodoklis – 75,00 (nepaliekamais minimums).

Pēc nodokļu atskaitījumiem atbildētājam darba alga un dienas nauda sastāda 2396,78 *euro* (Darba alga un dienas nauda 2625,86 euro – sociālais nodoklis 82,72 *euro* – iedzīvotāju ienākuma nodoklis 146,36 *euro* = 2396,78 *euro*).

Prasītāja atbildētājam ir samaksājusi darba algu par septembri 333,82 *euro* apmērā un dienas naudu 400,00 *euro* apmērā , kopā 733,82 *euro,* nav samaksāta darba alga un dienas nauda 1662,96 *euro* apmērā.

Nesamaksātā darba alga un dienas nauda ir 1662,96 *euro,* kas piedzenama no prasītājas ar tiesas spriedumu.

Tiesa uzskata par pierādītu, ka, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, atbildētājam ir izmaksājama kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu.

Atbilstoši DL 149.panta piektajai daļai ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Darba periodā pie prasītāja atbildētājs ikgadējo atvaļinājumu nav izmantojis, jo lietā nav iesniegti rīkojumi par atvaļinājuma piešķiršanu, ir izmaksāta tikai atvaļinājuma nauda 26.09.2014. izmaksāta atvaļinājuma nauda 279,11 *euro* un 18.09.2015. izmaksāta atvaļinājuma nauda 375,91 *euro*, kopā izmaksāta atvaļinājuma nauda 655,02 *euro*. Atbildētājs tiesai ir norādījis, ka atvaļinājumā nav bijis.

Atbilstoši Darba likuma 149.panta 1.punktam par vienu nostrādātu gadu pienākas apmaksātas 20 darba dienas.

Tā kā darba attiecības ir izbeigtas, atbildētājam izmaksājama kompensācija.

Atbildētājam proporcionāli nostrādātajam laikam pienākas atvaļinājuma kompensācija par 49 darba dienām, no 10.05.2013. līdz 10.05.2014. pienākas 20 darba dienas, no 10.05.2015. līdz 10.05. 2015. pienākas 20 darba dienas un no 11.05.2015. līdz 30.10.2015 pienākas 9 darba dienas (20:12x5=8,3333=9 dienas).

Saskaņā ar DL 75.panta devīto daļu, par ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma laiku izmaksājamās samaksas summu aprēķina, dienas vidējo izpeļņu reizinot ar darba dienu skaitu atvaļinājuma laikā.

Pēc /Nosaukums A/ iesniegtā atvaļinājuma aprēķina atbildētājam dienas vidējā izpeļņa ir 20,82 *euro*, līdz ar to atvaļinājuma nauda par 49 darba dienām ir 1023,61 *euro* pirms nodokļu nomaksas (20,82 vidējā alga x49 dienas =1023,61).

Pēc nodokļu nomaksas atvaļinājuma kompensācija par 49 darba dienām sastāda 722,67 *euro* (1023,61 -10,5% (sociālais nodoklis = 107,48) – 23% iedzīvotāju ienākuma nodoklis (1023,61-107,48-75,00 (neapliekamais minimums) = 193,46) , kopā 1023,61- 107,48 (sociālais nodoklis) - 193,46 (iedzīvotāju ienākuma nodoklis =722,67 *euro*.

Tā kā darba perioda laikā atbildētājam ir izmaksāta atvaļinājuma nauda 655,02 *euro* apmērā, no prasītājas piedzenama neizmaksātā atvaļinājuma kompensācija 67,65 *euro* (722,67 – 655,02=67,65).

Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka minētā darba samaksa būtu izmaksāta pilnā apmērā.

Atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai samaksu apliecinošus dokumentus. Līdz ar to tiesa atzīts, ka atbildētāja nav izmaksājusi prasītājam pienākošās summas un neizmaksātā darba samaksa, kopā 1730,06 *euro* piedzenama ar spriedumu.

Tiesa uzskata, ka noraidāma pretprasība daļā par ieturētās naudas par rampas bojājumu 200,00 *euro* piedziņu un prasītājam atgrieztās naudas par

servisa izdevumiem 76,84 *euro* piedziņu.

No aprēķina EF-15 RTS HO2600 par darba braucienu no 27.06.-19.08.2015. redzams, ka aprēķināts atvilkums par rampas bojājumu 200,00 *euro* apmērā. Atbildētājs lūdz šo ieturējumu atmaksāt kā nelikumīgi ieturētu, jo atbildētājs nekad nav devis rakstisku atļauju izdarīt ieturējumus no viņa darba algas.

Darba likuma 79.panta 1.daļa paredz, ka darba devējam ir tiesības ieturēt no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas to zaudējumu atlīdzību, kas viņam radušies darbinieka prettiesiskas, vainojamas rīcības dēļ. Šāda ieturējuma izdarīšanai nepieciešama darbinieka rakstveida piekrišana.

Atbildētājs stājoties darba attiecībās ir parakstījis Kravas automašīnas vadītāja, kurš veic starptautiskos kravas pārvadājumus Amatu instruktāžas aprakstu, kura 3.punktā ir noteikts, ka darbinieks sedz zaudējumus par kravas vai palešu iztrūkumu, automašīnas defektiem, kuri radušies reisa laikā, nepamatotu degvielas pārtēriņu u.c. firmai radītajiem zaudējumiem, kas radušies autovadītāja neuzmanīgas un, nepareizas vai negodprātīgas rīcības rezultātā. Visi minētie zaudējumi tiek atlīdzināti par atbilstošo summu samazinot algas vai dienas naudas izmaksu vai piekrīt segt par saviem līdzekļiem. Darbinieks piekrīt, ka Firmas vadība ir tiesīga minētos atvilkumus veikt bez darbinieka rakstiskas piekrišanas.

Tā kā atbildētājs ir devis piekrišanu, ka viņa radītos zaudējumu var ieturēt no viņa darba algas, bez atsevišķas rakstiskas piekrišanas, prasītāja ir pamatoti ieturējusi 200,00 *euro* no atbildētāja darba samaksas.

Atbildētājs lietā nav apstrīdējis faktu, ka viņa vainas dēļ ir noticis rampas bojājums, nodarīti zaudējumi ,kurus apmaksājusi prasītāja.

Lietā iesniegts 2015.gada 20.jūlija Maksājuma uzdevums Nr.3619, par 1500 *euro* samaksu /Nosaukums B/, kas pierāda ,ka prasītāja ir samaksājusi zaudējumus, kas radušies rampas bojājuma dēļ.

Tā kā tiesa ir atzinusi, ka atbildētājam ir jāatmaksā prasītājam saņemtais avanss servisa izdevumiem un no piedzītās avansa summas ir atskaitīti atbildētāja maksājumi 140,00 *euro* apmērā, nav pamata šo summu piedzīt no prasītāja atbildētāja labā kā pārmaksātu, jo par to ir samazināta prasības summa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta 1.daļas 1. punktam par prasības pieteikumu prasītāja samaksāja valsts nodevu 147,00 *euro,* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus kopā 4,70 *euro*.

Ņemot vērā CPL 41.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā piespriežami tiesas izdevumi valsts nodeva 147,00 *euro* apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro.*

Ar rēķinu Nr.R-2/67/16 no 08.06.2016. un kvīti.VA Nr.048671 no 31.08.2017. pierādīts, ka prasītāja samaksājusi zvērinātai advokātei Ingunai Miezei par juridiskiem pakalpojumiem 296,80 *euro*.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteikts, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro,*- to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30% no prasījuma apmierinātās daļas. Minētā panta 4.daļā noteikts, ka ja prasība izskatīta pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktās maksimālās atlīdzības apmēra. Līdz ar to atlīdzināmo izdevumu apmērs nepārsniedz likumā noteikto apmēru.

Prasība apmierināta 980,00 *euro* apmērā, 30% no minētās summas ir 294,00 *euro*, savukārt 50 procenti no šīs summas ir 147,00 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu prasītājai ir atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 147,00 *euro*.

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi - ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 147,00 *euro*.

Tā kā kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa par prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanu atbildētājam, tiesas paziņojumu un pavēstu nosūtīšanu pusēm ir 9,38 *euro*, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav segusi prasītājas veiktais maksājums 4,70 *euro*, t.i. 4,68 *euro* (9,38 *euro* – 4,70 *euro*) apmērā, par labu valstij ir piedzenama no prasītājas.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 187., 190., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[24-27] pantu, Tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt pilnīgi, pretprasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /Nosaukums A/reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā avansa maksu 980,00 *euro* (deviņi simti astoņdesmit *euro*), valsts nodevu 147,00 (viens simts četrdesmit septiņi *euro*), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (četri *euro* 70 centi), ar lietas vešanu saistītos izdevumus – advokāta palīdzības samaksu 147,00 *euro* (viens simts četrdesmit septiņi *euro),* kopā 1278,70 *euro* (viens tūkstotis divi simti septiņdesmit astoņu *euro* 70 centi).

Piedzīt no /Nosaukums A/reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā darba samaksu 1662,96 *euro*, atvaļinājuma kompensāciju 78,80 *euro,* kopā 1741,76 euro (viens tūkstotis septiņi simti četrdesmit viens *euro* 76 centi).

Noraidīt /pers.A/pretprasību pret /Nosaukums A/ daļā par 174,91 *euro* piedziņu.

Piedzīt no /Nosaukums A/reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,68 (četri *euro* 68 centi)

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,68 *euro* (četri *euro* 68 centi) ieskaitāmi Valsts kase, konta Nr. LV 51 TREL 2190458019000, Tiesu administrācija, NMR 90001672316, BIC kods TREL LV 22, iemaksas mērķis – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, ekonom. klasisif. kods 21499.

Noteikt /Nosaukums A/ un /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2018.gada 5.janvāra, Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 5.janvārī.

Tiesnese I.Mudele